

Γράφει ο **Αντώνης Δραγανίγος**

Τα κυρίαρχα μέσα κατηγορούν πολλές φορές το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ για λαϊκισμό. Για «ακατάσχετη παροχολογία». Άλλες φορές πολύς κόσμος μένει σε μια γενική εντύπωση, θα «ανακουφιστούμε», «ότι και να λέμε κάτι καλύτερα θα είναι».

Βλέποντας πιο προσεκτικά και πιο συγκεκριμένα το πρόγραμμα που εξαγγέλθηκε στο διαρκές συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, που αποτελεί συνέχεια του προγράμματος της Θεσσαλονίκης, διαπιστώνουμε ότι στην γενική του φιλοσοφία πρόκειται για **ένα πρόγραμμα διατήρησης του μνημονιακού κεκτημένου του κεφαλαίου με ορισμένες διορθωτικές κινήσεις** ενάντια στην πιο ακραία φτώχεια («αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής καταστροφής») με μια περιορισμένη αναδιανομή **μέσα στα πλαίσια των εργαζόμενων στρωμάτων, χωρίς να θιγούν ουσιαστικά τα προκλητικά προνόμια του κεφαλαίου, το καθεστώς και οι μηχανισμοί των ιδιωτικοποιήσεων..** Το σκίσιμο των μνημονίων έχει πάει περίπατο.

Το στίγμα του προγράμματος είναι ένας **«μπλερισμός αλά ελληνικά»**. Είναι αυτονόητο ότι μετά από μια θατσερικού τύπου καταστροφή, ακόμα και αυτή η πολιτική γεννάει ελπίδα. Αλλά και τα όρια της ελπίδας από μια τέτοια πολιτική είναι ιστορικά αποδεδειγμένα. Και μάλιστα σε ακόμα πιο δύσκολες εποχές και συνθήκες.

Είναι άραγε υπερβολική αυτή η αντίληψη; Ποιες θα ήταν οι εναλλακτικές λύσεις; Ας δούμε πιο συγκεκριμένα:

A. Για τα μισθολογικά και τις εργασιακές σχέσεις

Το ισχυρό σημείο του ΣΥΡΙΖΑ είναι η αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Λέει λοιπόν το πρόγραμμά του στο σχετικό κεφάλαιο.

- 1.** Δωρεάν ρεύμα και κουπόνια σίτισης για τουλάχιστον, τριακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά
- 2.** πρόγραμμα εξασφάλισης στέγης
- 3.** Η 13η Σύνταξη στους χαμηλοσυνταξιούχους με σύνταξη κάτω από τα 700€
- 4.** Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη
- 5.** Ειδική κάρτα μετακίνησης
- 6.** Κατάργηση ειδικού φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης

B. Επανεκκίνηση της οικονομίας

Στο κομμάτι της επανεκκίνησης της οικονομίας περιλαμβάνονται οι ρυθμίσεις για τις μικρομεσαίες

επιχειρήσεις, τις οφειλές στο κράτος και τα κόκκινα δάνεια προς τις τράπεζες

Τι έχουμε εδώ;

α) Σχετικά με τις οφειλές στο κράτος (εφορία και ασφαλιστική ταμεία) υπάρχει **αποδοχή των χρεών, διατήρηση των εφιαλτικών ασφαλιστικών εισφορών μισθωτών και ελευθεροεπαγγελματιών και ορισμένα μέτρα «διευκόλυνσης της πληρωμής» τους.**

Προβλέπεται λοιπόν «ρύθμιση των οφειλών» (ούτε «κούρεμα», ούτε σεισάχθεια» ούτε τίποτα), με ανώτερο όριο δόσης το 30% του μηνιαίου εισοδήματος, ενώ εξαιρούνται από την ρύθμιση μόνο όσοι έχουν **μηδενικό εισόδημα!!**.

Έτσι ένα ελεύθερος επαγγελματίας (πχ ένας μηχανικός) θα πρέπει να συνεχίσει να πληρώνει στο ΕΤΑΑ τα **423 ευρώ τον μήνα**, μέσα σε κατάσταση διάλυσης του επαγγέλματος και αν βγάζει ένα εισόδημα 1000 ευρώ τον μήνα, (πράγμα που αυτή την στιγμή δεν συμβαίνει για την πλειοψηφία) να δίνει τα 300 για τις οφειλές του.

Βλέπετε να λύνεται κανένα πρόβλημα με αυτή την πολιτική?

β) Σχετικά με τις **οφειλές στις τράπεζες:** Το πρόγραμμα προβλέπει ρύθμιση των κόκκινων τραπεζικών δανείων. Και μέχρι εκεί. Και εδώ δεν **υπάρχει καμία πρόθεση για κούρεμα των χρεών**. Τα 70 δις θα συνεχίζουν να είναι απαιτητά από τις τράπεζες, μέσα σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, μείωσης των εισοδημάτων, αλλά και απαξίωσης της ιδιωτικής περιουσίας. Ούτε καν σε μείωση των υπέρογκων αντικειμενικών αξιών, που σε πολλές περιπτώσεις είναι πάνω και από τις αξίες της αγοράς δεν προχωράει το πρόγραμμα.

Αν οι τράπεζες «πουλήσουν» τα δάνεια στα κοράκια των hedge funds, θα το κάνουν στο 30-40%, της αξίας τους. Γιατί το κούρεμα αυτό δεν μπορεί να γίνει στους φτωχούς οφειλέτες. Γιατί το μόνο που μπορεί να κάνει η κυβέρνηση της αριστεράς είναι ο «εξορθολογισμός των όρων αποπληρωμής» των δανείων?

Στο πρόγραμμα προβλέπεται «η σύσταση δημόσιου ενδιάμεσου φορέα διαχείρισης ιδιωτικού χρέους, ως διαχειριστή κάθε τύπου ληξιπρόθεσμης οφειλής προς τις τράπεζες και ελεγκτή των τραπεζών ως προς την εφαρμογή των συμφωνημένων ρυθμίσεων».

Είναι απορίας άξιον πως ένας «δημόσιος διαμεσολαβητικός φορέας» θα επιβάλλει στις τράπεζες όρους διαχείρισης των για τον δανείων διαφορετικούς από αυτούς που αυτές θέλουν.

Όταν δεν θέλουμε να πάρουμε ουσιαστικά μέτρα, φτιάχνουμε έναν..φορέα!

γ) Φορολογία: Δύο είναι όλα και όλα τα μέτρα που προβλέπονται στην φορολογία για να ανακουφίσουν τον λαό από την εξοντωτική υπερφολόγηση της τρικοανής κυβέρνησης Σαμαρά Βενιζέλου:

Πρώτον: η επαναφορά του αφορολόγητου στα 12.000 ευρώ που δεν συνιστά ουσιαστική ανάσα για τον κόσμο. Οι μεγάλοι φορολογικοί συντελεστές, ο απόλυτα αντιλαϊκός ΦΠΑ, το τέλος επιτηδεύματος και η εξοντωτική φορολογία του 26% από το πρώτο ευρώ για τους αυτοαπασχολούμενους, εν ολίγοις η πολιτική που φορτώνει την συντριπτική πλειοψηφία των φορολογικών βαρών στα λαϊκά στρώματα, συντριβής των **μικρομεσαίων και ελευθεροεπαγγελματικών στρωμάτων παραμένει.**

Παράλληλα δεν **υπάρχει ΚΑΝΕΝΑ μέτρο αύξησης της φορολογίας του κεφαλαίου. Ούτε αύξηση των συντελεστών, ούτε κατάργηση των off shore, απολύτως τίποτα!** Και μετά μιλάει για «ανάσα» και «ανατροπή».

Δεύτερον: η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ συνοδεύεται από την δημιουργία ενός ΦΜΑΠ. Αλλά το τι

είναι «Μεγάλη» περιουσία, με τι συντελεστές θα φορολογηθεί κλπ παραμένουν σκοτεινά. Οπότε ας δούμε τον νέο φόρο για να μπορεί να κριθεί ο ...αντικαταστάτης του!

δ) Σύμφωνα με το πρόγραμμα «Ιδρύεται Δημόσια Αναπτυξιακή Τράπεζας και Τράπεζες ειδικού σκοπού για τους μικρομεσαίους και τους αγρότες»

Προφανώς, στο σημείο αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ μας λέει ότι οι Τράπεζες -οι χιλιοπληρωμένες με κρατικό χρήμα- θα μείνουν ιδιωτικές, οπότε ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται στην ανάγκη να πει ότι θα φτιάξει τράπεζες από την αρχή!! **Μέσα σε αυτές τις συνθήκες της δημοσιονομικής ασφυξίας της ευρωζώνης η ίδρυση σημαντικών κρατικών τραπεζών είναι για τα μάτια του κόσμου.** Άρα είναι ακόμα μια πρόταση για τα χαρτιά..

Η απόφαση ότι οι τράπεζες θα παραμείνουν στα ιδιωτικά χέρια είναι εξαιρετικά καθοριστική.

Ας θυμηθούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε από την "εθνικοποίηση των τραπεζών», πέρασε στον «δημόσιο έλεγχο» των τραπεζών **και σήμερα τις αφήνει στα χέρια των ιδιοκτητών τους.** Δεν είναι ανήθικο για τον λαό μόνο γιατί οι τράπεζες έχουν «σωθεί» με κρατικό χρήμα. Αλλά αποφασίζει η μελλοντική κυβέρνηση να κυβερνήσει «δεμένη» από τους τραπεζίτες, τους οποίους υποτίθεται θα πολέμαγε!!

Γ. Μέτρα για την ανάκτηση της εργασίας.

Στο κεφάλαιο για τα μέτρα για την ανάκτηση της εργασίας προβλέπονται τα εξής:

α. Επαναφορά του κατώτατου μισθού στα €751 για όλους/ες.

β. Αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και επαναφορά των τριετιών, της επεκτασιμότητας, της μετενέργειας, και της διαιτησίας.

γ. Κατάργηση των ρυθμίσεων για τις μαζικές απολύσεις.

δ. Εθνικό Σχέδιο, διετές, για δημιουργία 300.000 θέσεων εργασίας στον ιδιωτικό, δημόσιο και κοινωνικό τομέα της οικονομίας.

Η επαναφορά του κατώτερου μισθού, εφόσον υπάρξει και εφαρμοστεί στην πράξη θα είναι μια ανάσα για όσους οι αμοιβές τους **έχουν κατακυλήσει και λαμβάνουν τον βασικό μισθό.** Όμως το ποσοστό αυτό δεν ξεπερνά το 10% των εργαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα!

Για το 90% των εργαζομένων δεν προβλέπει σχεδόν τίποτα:

- **Δεν** προβλέπει την αποκατάσταση των αποδοχών στο επίπεδο του 2009, πράγμα που θα συγκροτούσε ένα πραγματικό ρήγμα στα μνημόνια.

- **Δεν** προβλέπει αποκατάσταση των αποδοχών που προβλέποντας από τις κλαδικές και επιχειρησιακές συμβάσεις.

- **Δεν** προβλέπει την κατάργηση της διαφοράς **παλιών-νέων** εργαζομένων.

- **Για το δημόσιο διατηρεί το καταστροφικό «ενιαίο μισθολόγιο / φτωχολόγιο»** και μάλιστα χωρίς να προσδιορίζει αν η κατάργηση της προσωπικής διαφοράς των 300-500 ευρώ που περιλαμβάνεται στους μνημονιακούς νόμους θα εφαρμοστεί τον Ιούνιο ή όχι!.

Συνολικά λοιπόν για τους μισθούς υπάρχει **αποδοχή των περικοπών, διατήρηση της φτώχειας και 751 ευρώ για τους φτωχότερους!!**

Η αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων είναι οπωσδήποτε θετικό μέτρο, αλλά αν γίνει τα αποτελέσματα θα φανούν μακροπρόθεσμα καθώς το εργατικό κίνημα αυτή την στιγμή δεν είναι σε θέση να διεκδικήσει και να επιβάλλει πραγματικά συλλογικές συμβάσεις.

- Οι 300.000 νέες θέσεις εργασίας δεν ξεφεύγουν από παλιότερες υποσχέσεις όλων των κομμάτων! Πρόκειται για αστειότητες όταν δεν αναφέρεται πως θα δημιουργηθούν..

Αν μιλάμε για τις προβλεπόμενες από το ΕΣΠΑ θέσεις εργασίας με κουπόνια (voucher) τότε δεν έχει να προσφέρει τίποτα διαφορετικό από τον Σαμαρά. Προσωρινές, κακοπληρωμένες θέσεις «αποσχολούμενων» και όχι εργαζόμενων, χωρίς κανένα δικαίωμα.

Έτσι και αλλιώς μέτρα σαν την μείωση των χρόνων συνταξιοδότησης και των ωρών εργασίας ή προσλήψεις στους κοινωνικούς τομείς του δημοσίου (παιδεία, υγεία κλπ) δεν υπάρχουν ούτε κατά διάνοια.

Δ. Θεσμική και δημοκρατική ανασυγκρότηση του κράτους

Στην «θεσμική και δημοκρατική ανασυγκρότηση του κράτους» περιλαμβάνονται ορισμένα μέτρα διαχειριστικού χαρακτήρα και κυρίως μέτρα που εξασφαλίζουν την **συνέχεια του κράτους**.

-Πρώτα από όλα παράλληλα με την κατάργηση της «μνημονιακής αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων» τώρα ορίζεται με σαφήνεια η «αριστερή», «αντικειμενική» αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων, υπηρεσιών και ατομική. (**«Πρωθούμε την αντικειμενική αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων. Καταργούμε τη μνημονιακή νομοθεσία για το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων...τον θεσμό της διαθεσιμότητας στα πλαίσια της κινητικότητας. Η αξιολόγηση υπαλλήλων και υπηρεσιών θα γίνεται στη βάση αντικειμενικών δεικτών.»**)

- Αφού είδαμε ότι η αριστερή κυβέρνηση θα αξιολογεί «αντικειμενικά» τους υπαλλήλους, μαθαίνουμε ότι θα αποκαταστήσει τους «αντισυνταγματικά απολυμένους.»!!!

Ποιοι είναι όμως οι «αντισυνταγματικά απολυμένοι»; Οι εργαζόμενο της ΕΡΤ είναι «συνταγματικά απολυμένοι» εφόσον απολύθηκαν από μία ΑΕ του δημοσίου. Οι καθαρίστριες επίσης, άλλωστε αυτό κρίθηκε με την απόφαση του Άρειου Πάγου. **Η συγκεκριμένη θέση λοιπόν διατηρεί και τις χιλιάδες μνημονιακές απολύσεις στην θέση τους.**

Λίγο παρακάτω στο ίδιο κεφάλαιο περιλαμβάνονται τα μέτρα για τις δημόσιες συμβάσεις. Εκεί φαίνεται ότι στα πλαίσια της «συνέχειας του κράτους» όλες οι αμαρτωλές και απαράδεκτες δημόσιες συμβάσεις (πχ οι δρακόντιες ενάντια στον λαό «συμβάσεις παραχώρησης») μένουν ακούνητες στην θέση τους. (**«Δημόσιες συμβάσεις:** Αναθεωρούμε το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τις δημόσιες συμβάσεις, με βάση την αντίστοιχη ευρωπαϊκή νομοθεσία... Αυστηροποιούμε τους όρους σχεδιασμού και εκτέλεσης των δημοσίων συμβάσεων). Οι εξαγγελίες περί «διαφάνειας» κλπ είναι τα ίδια τετριμμένα που λέει κάθε κυβέρνηση.

Στην παράγραφο της «απόδοσης της δικαιοσύνης» δεν υπάρχει καμία μνεία για εξεταστικές για το μνημόνιο, και άλλα τέτοια φοβερά που μας έλεγαν. Απλά το πρόγραμμα δηλώνει ότι:

*«**συστηματοποιούμε τη συγκέντρωση στοιχείων και πληροφοριών που αφορούν προβληματικούς διαγωνισμούς οι οποίοι βρίσκονται σε εξέλιξη ή διενεργήθηκαν την τελευταία πενταετία».***

Δεν μας διευκρινίζει το πρόγραμμα τι θα τα κάνουμε τα στοιχεία και τις πληροφορίες των οποίων την συγκέντρωση «συστηματοποιούμε», αλλά μας λέει κάτι άλλο με σαφήνεια. **Ότι η «κυβέρνηση της αριστεράς», θα αφήσει στην θέση του το ΤΑΙΠΕΔ!!** («Καταργούμε τις αντισυνταγματικές και προσβλητικές για τη δημοκρατία διατάξεις που παρέχουν ασυλίες στα ΔΣ του ΤΧΣ και του ΤΑΙΠΕΔ.»)

Η αποδοχή του ΤΑΙΠΕΔ είναι ίσως από τα πιο **κορυφαία ζητήματα στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ!** **Πρόκειται για ουσιαστική αποδοχή των μηχανισμών ξεπουλήματος της χώρας καθώς όλη**

σχεδόν η δημόσια περιουσία έχει περιέλθει στην κατοχή του και δεν μπορεί να επιστρέψει στο δημόσιο εκτός φυσικά από την περίπτωση που θα καταργηθεί!!

Φυσικά ψελίζονται λόγια όπως «θα μείνει για τα ακίνητα όχι για τις επιχειρήσεις κλπ». Και εννοείται ότι δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για ανάκτηση των επιχειρήσεων που ξεπουλήθηκαν τουλάχιστον στην περίοδο των μνημονίων (**ΟΠΑΠ, Δωδώνη** κα).

Συμπέρασμα:

Μέσα στις επόμενες βδομάδες και μήνες θα υπάρξει μία **ισχυρή αντιπαράθεση μέσα στο εργατικό και λαϊκό κίνημα**. Οι οικονομικοί και πολιτικοί στόχοι για τους οποίους πάλεψε και μάτωσε το κίνημά μας τα προηγούμενα χρόνια θα γίνουν, στα στόματα των κυβερνώντων, «ανέφικτοι», «υπερβολικοί», «μαξιμαλιστικοί». Ο αγώνας για αυτούς ίσως «πρόωρος» αν όχι «προβοκατόρικός». Αν το ρήγμα στην λαϊκή συνείδηση κλείσει, αν το πρόγραμμα αυτό ηττηθεί, αν επικρατήσει ο «ρεαλισμός της υποταγής» στα όρια του κεφαλαίου και της ΕΕ, θα δεχτούμε μια ιστορική ήττα.

Αν, αντίθετα, επικρατήσει μια νέα απαιτητικότητα, αν ενισχύεται ο «ρεαλισμός της ανατροπής», αν συγκροτείται ένα μαζικό λαϊκό κίνημα που θα τραβήξει τον αγώνα για να επιβάλλει λύσεις κόντρα στην κυρίαρχη τάξη και τον συμβιβασμό, μπορεί να ανοίξει άλλος δρόμος για την κοινωνία.

Η ενίσχυση στην ANΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ είναι μεγάλη δύναμη ακριβώς σε αυτήν την προοπτική.

*Ο Α. Δραγανίγος είναι υποψήφιος στη Β' Αθήνας